

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 lipca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał P. B. prawo do emerytury od dnia 30 kwietnia 2016 roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Jednocześnie, organ rentowy zawiesił wnioskodawcy wypłatę świadczenia z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

P. B. odwołał się od powyższej decyzji, wnosząc o jej uchylenie. Podniósł, że nie rozumie dlaczego, pomimo osiągnięcia wieku emerytalnego, nie może mieć wypłacanego świadczenia i musi zwolnić się z pracy u brytyjskiego pracodawcy.

Odwołanie k 2

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania. Podniesiono, że treść art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych brzmi kategorycznie, zaś poza sporem pozostaje fakt, że wnioskodawca kontynuuje zatrudnienie, co zostało potwierdzone przez instytucję brytyjską.

Odpowiedź na odwołanie k 5

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny

P. B. urodził się (...). Wnioskodawca od 2011 roku był zatrudniony w Wielkiej Brytanii i na dzień 30 kwietnia 2016 roku pozostawał w tym zatrudnieniu.

Decyzją z dnia 6 lipca 2016 roku ZUS przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 30 kwietnia 2016 roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Jednocześnie zawieszono wypłatę świadczenia z uwagi na to, że wnioskodawca kontynuował zatrudnienie.

Decyzją z dnia 24 stycznia 2017 roku organ rentowy podjął wypłatę świadczenia na rzecz wnioskodawcy od dnia 1 grudnia 2016 roku z uwagi na dostarczenie dokumentu potwierdzającego ustanie zatrudnienia u brytyjskiego pracodawcy.

/bezsporne/.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 roku Nr 153 poz. 1227 wraz z późniejszymi zmianami) prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Art. 103a został dodany przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2010 roku Nr 257 poz. 1726) z dniem 1 stycznia 2011 roku.

Należy zważyć, iż art. 103a ustawy emerytalnej nie dotyczy zasad nabywania prawa do świadczeń. Nie narusza on zatem praw nabytych. Przepis ten dotyczy natomiast zawieszenia tego prawa, a w konsekwencji wypłaty świadczenia. Reguluje on zatem kwestie łączenia świadczenia i zarobku, odnosi się do reguł wypłaty emerytury. Określa sposób realizowania prawa poprzez wprowadzenie określonego ograniczenia. Uprawniony do emerytury w każdej chwili może spełnić warunek z wyżej wymienionego przepisu i tym samym doprowadzić do kontynuowania pobierania świadczenia emerytalnego. Za takim rozumieniem komentowanego przepisu przemawia nadto systematyka ustawy, a mianowicie

umieszczenie tego przepisu w rozdziale dotyczącym zawieszania i zmniejszania świadczeń, a nie w części dotyczącej powstania prawa.

Powyższa zasada, wynikająca z treści art. 103a cyt. ustawy ma zastosowanie także do emerytur przyznanych osobom pozostającym w stosunku pracy w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Islandii, Liechtensteinie, Norwegii, Szwajcarii lub w państwach, z którymi Polskę łączy dwustronne umowy międzynarodowe w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (z wyłączeniem osób wykonujących zatrudnienie w Australii, z którą umowa po stronie australijskiej obejmuje wyłącznie emerytury z tytułu zamieszkiwania w tym państwie).

Zawieszenie emerytury w trybie art. 103a ustawy emerytalnej trwa do czasu rozwiązania stosunku pracy i przedłożenia w oddziale ZUS świadectwa pracy lub zaświadczenia wystawionego przez pracodawcę, potwierdzającego ustanie stosunku pracy.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem pozostaje okoliczność, że wnioskodawca, na dzień złożenia wniosku o emeryturę, jak i na dzień nabycia prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu w Wielkiej Brytanii. Zatrudnienie miało charakter pracowniczy, co potwierdzono odpowiednim dokumentem, nadesłanym przez brytyjskiego pracodawcę. Tak więc decyzja organu rentowego o zawieszeniu wypłaty świadczenia była prawidłowa. To, że przepis art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie jest zrozumiały dla wnioskodawcy, nie zmienia faktu, że przepis ten powinien być stosowany, bowiem stanowi element obowiązującego porządku prawnego.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi, działając na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie jako niezasadne.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. wnioskodawcy